Rasmus Stoklunds båltale

Taler
Rasmus Stoklund
Politisk ordfører for Socialdemokratiet

Dato
23. juni 2026

Sted
På pladsen bag ved Bredstrup-Pjedsted Hallen, Ågade 70, 7000 Fredericia

Omstændigheder
Talen blev holdt i forbindelse med et lokalt beboerforeningsarrangement.

Engang i slutningen af 1980'erne tog jeg plads i frisørstolen hos Vibeke. Hun havde dengang frisørsalon på Ågade skråt over for, hvor slagteren og bageren lå.

Vibeke spurgte hvordan jeg gerne ville klippes. Jeg var 4-5 år gammel og på det tidspunkt var der to mænd, hvis frisurer jeg havde bidt mærke i.

Jeg meddelte derfor, at jeg gerne ville klippes lige som Poul Schlüter.

...Det vurderede Vibeke desværre kunne blive lidt svært.

Jeg foreslog derfor at jeg så kunne blive klippet lige som Elmer, som mange af jer kender.

Og til jer der er nye her i Bredstrup og Pjedsted kan jeg fortælle, at Elmer i mange år drev Spar Købmanden. Elmer havde et flot tilbagestrøget sølvgråt hår, men igen vurderede Vibeke, at det næppe var realistisk at få en hvidhåret dreng på 4-5 år til at ligne en af disse gentlemen.

...Så jeg fik hverken elmer eller Schlüter-hår, men så vidt jeg husker strithår som hurtigt lagde sig igen, da geléen var skyllet ud.

*

Jeg holder ofte tale forskellige steder i Danmark - især i Nordsjælland hvor jeg er valgt til Folketinget. Men muligheden for at tage en tur ned ad mindernes vej her hvor jeg voksede op værdsætter jeg.

Selvom jeg ikke har boet på Børkopvej i Gl. Pjedsted i efterhånden mange år så har jeg stadig en følelse af at komme hjem, når Peugeot'en drejer af hovedvejen. Jeg kører forbi hvede- og rapsmarkerne. Og barndommens genkendelige land kommer i møde og byder velkommen.

*

Bredstrup og Pjedsted var et godt sted at vokse op.

På mange måder mindede det om persongalleriet i Orla Frøsnapper. Der var en smed, en købmand, en hundelufter på sin faste rute, og vores naboer Peter og Jørgine. Peter var landmand, havde hænder så store som bageplader, kaldte mig konsekvent Erasmus Montanus, spiste altid skrå - og så er han nok det eneste menneske jeg har kendt, der var født i 1898.

Også Orla Frøsnapper-typer var en del af persongalleriet. Især når man selv gik i børnehaveklasse virkede det som om, at der blandt de store drenge i 7 kl. var mere end een Orla-frøsnapper – så til tider holdt man derfor lidt lav profil. De spillede smarte, kunne køre på cykel uden hænder på styret og havde penge til at købe slik i kiosken.

Ligesom i Ole Lund Kirkegaards bøger var der også masser af haver og grønne steder med mirabeller, æble- og blommetræer i Bredstrup og Pjedsted.

I Surkjærsgyde kunne man lege i den lille grusgrav, som nu er dækket til.

Om vinteren spillede vi en form for hjemmelavet ishockey, når der var kommet is på de små søer i den gamle præstegårdshave.

Og når det igen blev lunt fangede vi hundestejler og skøjteløbere med fiskenet i åen. Havde man en fiskestang fra Fætter BR og en regnorm kunne der endda komme skaller på krogen.

Engang i mellem lavede vi også en flaskepost med et lille brev og smed i åen. Vi forestillede os hvordan åen ville bringe flaskeposten ud på de store have og blive fundet af en sørøver. Og måske ligger de små flasker den dag i dag et sted mellem åkander, og dunhammere i Rands Fjord.

På BPIs skydebane samlede vi små patronhylstre op efter dem der havde øvet sig med deres salonrifler - de små hylstre så mere værdifulde ud end de var, men når man er en lille dreng lever fantasien.

Om sommeren kom Cirkus Mascot til byen og slog teltet op på skolens sportsplads, og om aftenen duftede der af savsmuld og popcorn, mens den lyse sommernat langsomt faldt på til lyden af cirkusmusik, akrobatik, klovneri, grin og klapsalver.

Min far Søren var pedel på skolen og han var altid nede og låse op for de hårdtarbejdende cirkusfolk, så de kunne få sig et bad i omklædningsrummet ved siden af gymnastiksalen.

Næste dag var de atter på farten.

Sommerfesten var også altid et højdepunkt. Og forlystelserne spændte vidt.

En af de store attraktioner var at skyde lokale kendisser i vandet.

Præsten, formanden for BPI, halbestyreren og andre kunne så tage plads på klappen som gik ned hvis nogen havde held med at ramme en lille plade med en tennisbold, og højdepunktet var selvfølgelig når de voksne røg i vandet.

Et år fik jeg selv lov at passe flødebollemaskinen ved sommerfesten, og jeg har vist aldrig siden indtaget så mange flødeboller som den dag.

Det var godt at være barn i Bredstrup og Pjedsted. Solen skinnede, græsset blev lidt svedent og tørt i juni, men sommerferien stod for døren, man havde lige fået en pose fyldt med karameller efter 7. klassernes sidste skoledag.

Der var grøn sportssaftevand og regnbueis, når vi var til børnefødselsdag hos klassekammeraterne, hvor en meget stor del boede på vejnavne, der starter med ”Elbo”.

Som børn kendte vi hvert et hjørne af de små landsbyer som vores egen bukselomme. Og var en af de frygtindgydende Orla Frøsnapper typer fra 7. kl i farvandet kunne vi hurtigt forsvinde ind bag et brombærkrat eller en ligusterhæk.

Og på vej hjem for at spise spredte duften af grillkul sig ud over hække og plankeværker, når man passerede på cykel på den varme asfalt.

Når det en sjælden gang var regnvejr duftede bøgehækkene og kaprifolierne langs parcelhusenes haver af sommer og græsset på fodboldbanerne blev frisket op.

*

Skt Hans fejrede vi altid hjemme på Børkopvej 33. Min lillebror Andreas blev født på Skt. Hans aften i 1987. Derfra blev skabt en tradition som varede ved - også efter at både Andreas og jeg var flyttet hjemmefra for onkler, tanter, fætre og kusiner havde jo vænnet sig til at Skt Hans aften var noget man fejrer i Gl. Pjedsted.

Vi sang Shu-bi-duas midsommervise, havde bål i haven og lavede snobrød på pinde som vi først snittede rene fra bark.

Heksen stod jeg ofte for. Jeg skar den ud af et stykke pap. Malede øjne, næse, mund og vorter med en sprittusch og foldede et stykke gammelt stof der kunne tjene som tørklæde.

*

Jeg gik til fodbold i BPI og blev aldrig ret god, men det var alligevel spændende at ankomme til Taulov, Bøgeskov eller Trelde og spille mod et hold af fremmede drenge.

Da vi blev lidt større lavede vi selv et hold og var med til julefodbold i hallen. Præmierne kunne være alt fra en sportstaske fra Jysk Telefon til en kuglepen fra elektrikeren Finn Østergaard.

På den tid fik jeg også mit første job. En avisrute hvor jeg kørte med Ugeavisen om tirsdagen. Det gav 25 kr. Elbobladet om onsdagen. Det gav 33 kr. Og reklamer i weekenden hvor man blev betalt efter hvor mange forskellige reklamer der var.

Et års tid senere skiftede jeg branche og fik job på Statoil Taverna i Bredstruplund, hvor Lydia og Gunnar trods faldende trafik på hovedvejen holdt tankstationen og forretningen i gang og serverede bøfsandwich med brun sovs, gammeldags oksesteg og citronfromage til håndværkere og chauffører som skulle have dagens ret.

*

For et par år siden sad jeg for sidste gang sad i min mors frisørsalon Salon Marianne på Børkopvej inden hun lukkede den for at gå på en velfortjent pension med min far.

Jeg sad der ikke for at blive klippet som hverken Poul Schlüter eller Elmer. Men jeg blev lidt sentimental, da jeg sad og kiggede på udsigten udover marken, åen, jernbanen og Surkjærsgyde hvor jeg lærte at cykle, kørte med fjernstyret bil og har leget så mange timer. Men en god tid havde fået en ende og nu var tiden inde til at sige farvel.

Jo Bredstrup og Pjedsted er et godt sted at vokse op og være barn.

Det fik jeg lov at opleve og mange andre som mig.

Vi er heldige. Og denne lille plet på Danmarkskortet vil for os, der er vokset op her, altid have en helt særlig plads.

Glædelig Skt Hans Aften til jer alle.

Pas godt på Bredstrup og Pjedsted. Og tak fordi jeg måtte tale her i aften.

Kilde
Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Båltale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/rasmus-stoklunds-baltale-2026